

Nezadovoljstvo kapitalizmom poraslo je širom sveta 2025.

rs.politsturm.com

Nezadovoljstvo kapitalizmom poraslo je širom sveta u 2025

2025-12-30

2 мин. читања

Nezadovoljstvo kapitalizmom poraslo je širom sveta 2025. godine. Reformisti su ovo nezadovoljstvo iskoristili kako bi povećali broj glasova na izborima, bez ikakve štete po kapitalistički sistem.

Detalji. U Americi, uporištu kapitalizma tokom Hladnog rata, istraživanje je pokazalo da samo 54% Amerikanaca ima pozitivno mišljenje o kapitalizmu, što je pad sa 60% u prethodnim godinama. U Velikoj Britaniji, kolenjima industrijskog kapitalizma, većina mladih od 35 godina preferira socijalizam, dok je drugo istraživanje pokazalo da je jedna trećina mladih od 18 do 30 godina izgubila veru u liberalnu demokratiju i da bi radije izabrala takozvani „autoritarni sistem“.

► Brojne reformističke levičarske partije i kandidati – od kojih se mnogi predstavljaju kao socijalisti – ostvarili su izborne uspehe na toj osnovi. U Nemačkoj je Die Linke (Levica) porasla sa stagnacije oko 3% glasova na gotovo 9%, obezbeđivši 60 mesta na ovogodišnjim saveznim izborima. U Velikoj Britaniji, nova „socijalistička“ partija Your Party je u početku imala snažan rejting u anketama, pre nego što se raspala u javnim međusobnim sukobima; ovo je, zajedno sa izborom njenog „eko-socijalističkog“ lidera, koincidiralo sa приметnim porastom podrške Zelenoj stranci.

► U Sjedinjenim Državama, samoproглашeni demokratski socijalista Zohran Mamdani pobedio je na izborima u Njujorku sa levo-populističkom kampanjom. Njegova pobeda došla je u trenutku kada jedan deo Demokratske stranke gura ka više leve retorike i reformi, pri čemu su druge istaknute figure ovog krila Bernie Sanders i Alexandria Ocasio-Cortez, koji su ove godine predvodili kampanje poput „Borba protiv oligarhije“.

► Nezadovoljstvo je dostiglo posebnu oštrinu u mnogim zavisnim zemljama, kulminirajući protestima „Generacije Z“, koji su u nekim slučajevima doveli do obaranja vlada. Nove vlade su umirivale proteste obećanjima da će delovati u ime naroda. Nepal je čak video novu koaliciju od 9 revizionističkih „komunističkih partija“ kako preuzima vlast – pri čemu je jedna od tih partija upravo bila svrgnuta ustankom – propovedajući „socijalizam sa nepalskim karakteristikama“.

Kontekst. Siromašniji američki radnici suočavaju se sa usporavanjem rasta plata i snose najveći teret Trampove agresivne tarifne kampanje, koja povećava domaće cene. Evropskim radnicima se ukida socijalna država kako bi se finansirala ubrzana remilitarizacija i podrška Ukrajini.

► Zemlje koje doživljavaju neredе i proteste pate od naročito teške socijalne nejednakosti, ekonomske nestabilnosti i, u mnogim slučajevima, zaoštravanja tenzija sa susednim zemljama – što ponekad dovodi do oružanih sukoba. Radnici su često brutalno potiskivani zbog zahteva za boljim životnim uslovima.

► Reformističke partije su se istorijski koristile kao sredstvo za suzbijanje radničkih revolucija i odbranu kapitalističke vladavine. Britanska Laburistička partija, iako je čak nominalno propovedala zajedničko vlasništvo nad sredstvima za proizvodnju, žestoko se protivila radničkoj vlasti u Rusiji i izjavila, zajedno sa reformistima u Nemačkoj, Austriji, Italiji i Francuskoj, da je kapitalizam poželjniji od sovjetskog primera.

Važno je znati.Reformisti danas igraju istu ulogu. Oni se zalažu za jačanje socijalne države, skrivajući činjenicu da se sadašnji rezovi i pogoršanje životnih uslova ne dešavaju proizvoljno, već zbog određenih materijalnih razloga, kao što su slabljenje radničkog pokreta, potreba kapitala da poveća profit usred rastuće opšte krize i težnja ka većem imperijalističkom ratu.

► Reformisti hrane radnike iluzijom da se kapitalizam može popraviti. Mogućnost da radnička klasa izgradi socijalistički sistem sa društvenim vlasništvom nad sredstvima za proizvodnju i eliminacijom kapitalističke klase se zanemaruje. Kada se radnička klasa razoruža tim iluzijama, kapital pojačava svoju diktaturu kako bi zaštitio profit.

► Kako je Lenjin jednom rekao: „Reformizam je buržoaska obmana radnika, koji će, uprkos pojedinačnim poboljšanjima, uvek ostati nadničarski robovi, sve dok postoji vladavina kapitala.“

Оригинални чланак